

LIBRIS

We know
Lucian Vasiliu

SCIATICĂ DE COPOU

Tablete și enunțuri civice

NICULESCU

LUMINAȚI-VĂ FAȚA!, 7

- Despre mâini și mâine, fără mânie, 9**
- Vis de bibliotecar, 11**
- Capitală-provincie, centru-periferie..., 14**
- Nobel de Botoșani, 17**
- A ordona dezordinea, 20**
- La București?, 22**
- Urbea – sentimentalism și urbanitate, 26**
- Un junimist „în răspăr”: Vasile Pogor, 29**
- Povestea unei case, 34**
- Subteranele Junimii, 38**
- Neamuri moldovenești, 40**
- Drag de Dragobete, 44**
- Despre stradă și strădu(in)țe, 47**
- Gardieni și... zgardieni, 50**
- Despre boemă, 52**
- Momentul, monumentul, 54**
- Gara și gargara, 58**
- Bojdeuca de căsuță, 61**
- Casa cu turn, 64**
- Junimea și clișeele, 66**
- Triumful bibliotecii și al filantropiei, 70**
- Recte, proiecte..., 73**
- LIBREX – reconstituiri, 75**
- Culesul viilor, 79**
- Despre colocvii, concursuri, compatibilități..., 83**
- Toamna școlilor, 87**
- Alternative, 90**
- De-ale limbii materne, 94**
- POLI-tehnicii..., 96**
- Federație la... Câmpina, 99**
- De-a Creanga, copii..., 102**
- Ah și șah, 104**
- Țara de Jos, Țara de Sud..., 108**

Poezie și erezie, **111**
 Un francez , **114**
 Scriitorii și bolile, **117**
 Fanfare. Fără...fanfaroni, **120**
 Sport și rugăciune, **124**
 Controversații scriitori, **127**

DIALOG INEDIT
 CU POETUL CEZAR IVĂNESCU. **131**

LIBRIS

We know
books

LUMINAȚI-VĂ FAȚA !

Despre mâini și mâine, fără mânie

Îmi displac oamenii cu mâinile în buzunar. Indiferent că este vorba despre politicieni, afaceriști sau profesori.

Îmi plac, în schimb, buzunarele care conțin firimituri de pâine pentru păsări sau bani mărunți pentru cei care solicită sprijin în pragul bisericilor.

Mâinile sunt făcute pentru a comunica, pentru a lucra, pentru a scrie, pentru a face cruce, pentru a îmbrățișa.

Îmi displac cei care dau noroc peste masă, cei care „rup mâna”, în loc să o strângă decent, cordial. Îmi displac cei care țin o mână buzunar și una pe telefonul mobil, dus la ureche. Nu-mi plac cei care se scobesc în nas, care se scarpină, public, în locuri „delicate” și în varii chipuri, cei care ghicesc în palmă și mint de îngheață apele.

Îmi plac mâinile care mângâie coama cailor. Mâinile care oferă cărți în bibliotecă, librărie sau anticariat. Mâinile care cântă la pian. Mâinile care pictează, mâinile care „joacă” volei...

Nu îmi plac mâinile excesiv încărcate de ghiuluri, brățări, tatuaje. Admir mâinile simple, trudite, suple.

Nu îmi plac bărbații care sărută excesiv mâinile femeilor, care nu așteaptă mâna întinsă a doamnelor.

Am admirație pentru mâinile caligrafilor mănăstirești, pentru mâinile gospodinelor care pregătesc pâinea și bucatele de nuntă, pentru mâinile care bat toaca și trag frânghia clopotelor de Paști sau de Crăciun, pentru mâinile care aleg bobul de orez, care lucrează lutul și îi dau chip de ulcică, pentru mâinile care întorc, evlavios, paginile cărților, care răsfoiesc, la o cafea, ziarul...

Elogiez mâinile care se roagă, mâinile care semnează scrisori de acreditare, mâinile care desfac erotice corespondențe, mâinile care aplaudă o fază frumoasă de tenis de câmp, mâinile care ocrotesc puiul de mierlă, mâinile care „bat” la mașina de scris sau care joacă șah, mâinile care salvează de la înec, mâinile care scutură pomii exotici din Tahiti, mâinile care așază ochelarii pe noptieră, mâinile care sortează fotografiile vechi de familie...

Sper ca mâine mâinile să aibă alt destin. Să nu ucidă, să nu tragă palme, să nu arunce în aer Bagdadul, să nu sape groapa altuia, să nu sacrifice capra vecinului, să nu fure, să nu distrugă statui voievodale, să nu smulgă arbustul din rădăcină, să nu își facă (alt)chip cioplit, să nu uite să scrie poeme...

Vis de bibliotecar

Acum, în ianuarie, mi-aș fi dorit să-l visez pe Eminescu. Să-l ajut să-și descarce lada cu hârtoage. Am fost la Ipotești, de ziua lui, dar nu l-am visat decât pe I. L. Caragiale...

În vis se făcea că lucram la un ghișeu modest, practicat într-o veche ușă de brad. Eram un fel de bibliotecar bătrân, un pic ursuz, cu barba albă și lungă.

Pentru fiecare cititor aveam câte o fișă, rânduită alfabetic. De depozitul propriu-zis mă despărțea o cămăruță în care îmi petreceam zilele, părând a nu se mai termina.

Bucuria mea consta în a șterge de praf cărțile așezate, blând, în rafturi. Se aflau acolo volume scrise de nenumărați poeți, de cohorte de caligrafi, călugări, filosofi, de legiuni de istorici, detașamente de sociologi și analiști politici, de parohii de prelați, de folcloriști, gastronomi, sexologi, seismologi, arheologi, alchimiști, critici de artă, de truveri și imperatori, de femei și bărbați, de orbi și șchiopi, de surzi și muți, de sadici și masochiști, de creștini și atei, de profesioniști și amatori, de consacrați și anonimi...

Tomuri scrise pe vreme de ploaie și pe vreme de ciumă, în miezul zilei și în miezul nopții, înainte și după Hristos, în alfabet latin și în cel chinez, pe hârtie filigranată sau piele de vițel... Papirusuri și incunabule, ediții princeps și de buzunar, cărți uzate de lectură și volume cu paginile netăiate, semnate de un singur autor sau de un colectiv.

Distingeam deseori polemici, perorații, diatribe, exordiumuri, invocații, lamentații, libații... Uneori, autorii se luau la bătaie, alteori se îmbrățișau fratern,

tușeau, sughițau, se elogiau, se hârjoneau, se chelfăneau...

Când pătrundeam în depozit, toată hărmălaia înceta. Se instaura o liniște respectuoasă. Eram păstorul lor... Mă orientam după cota solicitată, depistam cartea, o scoteam din raft, o cântăream, urându-i zile bune în compania cititorului...

Câtă invidie pe cartea tocmai extrasă din raft! Mai ales că prin natura clasificării zecimale, autori care în viață nu se suportaseră, trebuiau să ocupe cot la cot aceeași etajeră. De pildă, o carte a unui autor turc lângă una semnată de un grec. Sau cartea unui liberal lângă volumul unui social-democrat. Sau placheta unui poet debutant lângă volumul criticului literar care îl desființase...

Așteptam cu mare plăcere orele când treceam în Atelierul de conservare, unde restauram, cum mă pricepeam mai bine, cărțile violate, cu copertele arse ori pătate, cu articulațiile șubrede, cu adnotări grosiere, desene obscene, versuri maneliste...